

در این کشور، این منم که حرف آخر را می زنم!

۲۵ تیر ۱۳۹۷ ساعت ۱۲:۴۰

القابی مانند اعلیحضرت محمدرضاشاه پهلوی شاهنشاه آریامهر در کنار تملق و چاپلوسی درباریان سودجو، نشان می دهد که نقطه مرکزی سیاست ایران ، شخص شاه بود ، این شاه شاهان به لحاظ استبداد و خود رأی بودن، می تواند در بین همتایان خود شاگرد اول محسوب شود.

کافه تاریخ- تاریخ شفاهی

القابی مانند اعلیحضرت محمدرضاشاه پهلوی شاهنشاه آریامهر در کنار تملق و چاپلوسی درباریان سودجو، نشان می دهد که نقطه مرکزی سیاست ایران ، شخص شاه بود ، این شاه شاهان به لحاظ استبداد و خود رأی بودن، می تواند در بین همتایان خود شاگرد اول محسوب شود. شرایطی که توسط برخی از درباریان سودجو جهت رسیدن به مناصب بالای دولتی دامن زده می شد. محمدرضا شاه همچون پدرش برای توسعه سیاسی و برقراری دموکراسی در کشور اقدام موثری بروز نداد. در مجموع می توان گفت ویژگی های ساختار قدرت سیاسی در دوران سلطنت محمدرضا شاه، عبارت بودند از: غیر رسمی بودن سیاست، اعطای مناصب بر اساس میزان اطاعت از شاه و نه شایستگی و لیاقت، وابستگی به ارتش و قدرت سرکوب، متکی بودن به درآمدهای نفتی، بسته بودن فضای سیاسی و در کل وجود ساختار فرهنگ ناسالم سیاسی. در کنار این موضوعات عدم مشورت و خودرأیی و خودپسندی را می توان در کلام شاه به وضوح مشاهده نمود: «برای انجام کارها در ایران نیاز به مشورت با دیگران نیست، هیچ کس حق ندارد در تصمیمات ما دخالت نماید و در مقابل ما قد علم کند. در این کشور، این منم که حرف آخر را می زنم، واقعیتی که فکر می کنم بیشتر مردم با خوشحالی می پذیرند...»

آدرس مطلب :

<https://www.cafetari.kh.com/news/37099/این-کشور-حرف-منم-کشور-این/37099>